

Hvad Jylland angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke har havt Leilighed til at see, hvilken Indflydelse Statens Tilsyn kan have udøvet paa de private Skove, saa at jeg derom hverken skal yttre mig for eller imod; men jeg har hørt udtale saadanne Anskuelse angaaende Bøgeskovenes Forryngelse, at jeg, hvis de gennemføres, er overbevist om, at det vilde føre til en fuldkommen Ødelæggelse af Bøgeskovene, og hvad Præsteskoven angaaer, da har jeg af en Mand, som jeg anseer for paalidelig — og jeg kan gjerne nævne ham, da det var min Fader — hørt sige, at han har seet, at den, trods Statens Tilsyn, er bleven betydelig devasteret; men jeg indrømmer dog, at dette Sidste ikke saameget rammer de senere Aar som den tidligere Tid.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at det, den sidste Taler anførte, angaaer netop det Modsatte af det, der tales om; det var i tidligere Tider saaledes, at Skovene bleve devasterede, navnlig i Jylland og ingenlunde alle vegne, fordi man vilde handle imod Loven; derfor blev der udvalgt faste Tilsynsmænd, og navnlig i Jylland henvendte man sin Opmærksomhed paa Mænd, som havde Tillid, og jeg skal som Exempel nævne, at den Forstemsbedsmand, der har Tilsyn i det sydlige Jylland, er af 12 større Skoveiere engageret til at føre Tilsyn med deres private Skove og har i det Hele taget skaffet Skovene en hensigtsmæssig Behandling, og det er, mener jeg, et stort Gode, at de ved almindelig forstemsbetagelse, hvor det ikke meget kommer an paa System, bringe en Skov fremad, som ved Ukyndighed er kommen i en ringere Tilstand, navnlig hvad angaaer Tilcultiivering af aabne Pletter. Jeg troer derfor, at denne Understøttelse af 200 Rd. vilde være hensigtsmæssig. Imidlertid er Summen virkelig af saa liden Betydning, at jeg næsten undseer mig for endnu engang at have taget Ordet i Anledning af denne Gjenstand.

Ordføreren: Jeg vilde blot meddele Thinget, at der er et Fleertal og et Mindretal

i denne Sag, og at jeg hører til Mindretallet. Naar Regjeringen har en bestemt Lov at støtte sig til, og paaastaar, at Summen, der nu udredes til behørigt Tilsyn, er for lille, saa kan jeg ikke finde det forsvarligt at negte det Tilskud, der begjæres, især da dette ikke beløber sig til mere end 200 Rd. Jeg skal derfor stemme for, at denne Sum bevilges.

Oppermann: Jeg skal tillade mig at anføre de Grunde, hvorfor jeg for mit Bedkommende ikke kan Andet end stemme for det foreliggende Vædringsforslag, og hvorfor jeg ønsker, at mine Anskuelse maae vinde Majoritet her i Salen. Hensigten med Statens Tilsyn med private Skove er at fremme deres Cultur; men dertil benytter Staten beviistlig Mænd, som udtale den Anskuelse og forsøgte den til det Yderste, at Skovbrug ikke kan betale sig. Nu vil jeg spørge, om det er ret og billigt at sætte en sagkyndig Mand i den Stilling, at han skal modarbejde den private Mands pekuniære Interesse, som han er sat til at understøtte. Dernæst vil jeg spørge, om det er rigtigt, at Regjeringen benytter Mænd, som udtale, at ødelæggende Principer meget vel kunne være anvendelige paa private Skove; dette forekommer mig kun lidet at stemme med den Hensigt, hvori Pengene bevilges. Da den ærede Minister endelig omtalte Fremme af Tilcultiivering, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at Regjeringen anvender Mænd, som vistnok i deres Indre, det skal jeg ikke benægte, have stor Interesse for Sagen, men som i deres Handlinger nære saa liden Interesse for disse Spørgsmaal, at naar de udtrykkelig gjøres opmærksomme paa, at der ved en ikke meget stor Forandring af Culturen kan bevirkes, enten at der indvindes eller tabes 100 Rd. pr. Td. Land i Løbet af en Snees Aar, saa ignorere de det. At de ikke vilde yttre sig derover, faaer at være, men heller ikke i deres Praxis synes de i mindste Maade at tage Hensyn dertil.